

Příloha k protokolu o SZZ č. ....
FF JU v Č. B.
Vysoká škola: .....
bohemistiky
Ústav: .....
3. 6. 2011
Datum odevzdání posudku: .....
Jana Koudelková
Studentka: .....
Bohemistika v praxi
Aprobace: .....
Recenzent: Mgr. Veronika Veberová,
Ph.D.
Vedoucí diplomové práce:
Prof. PaedDr. Vladimír Papoušek, CSc.
.....

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Problematika sebereflexe v románu 20. století

.....
(téma)

Předmětem diplomové práce Jany Koudelkové se stala otázka sebereflexe v románu 20. století. Autorka v první části své práce rozebírá velmi podrobně techniky narace, neboť se v nich řeší zásadním způsobem role vypravěče, jehož postavení se v románu 20. století začíná výrazně proměňovat a komplikovat. Tuto kapitolu autorka opřela o studii Tomáše Kubíčka *Vypravěč. Kategorie narativní analýzy*. Kubíček je ve svém výkladu velmi podrobný a seznamuje čtenáře s technikami narace a jejími teoretiky v celém euroamerickém kontextu. Autorka diplomové práce tuto studii velmi dobře pročetla, avšak její pojetí působí spíše jako stručný výtah z Kubíčkovy analýzy. Ale i tak je třeba ocenit pečlivou teoretickou základnu, na níž se autorka v průběhu své práce dále odkazuje.

Vzhledem k tomu, že předmětem práce byla komparace jednotlivých principů české sebereflexivní prózy, přistupuje autorka k porovnávání několika českých románů ze 40. let (M. Součková: *Bel canto*, O. Barényi: *Román*, V. Řezáč: *Rozhraní*, J. John: *Moudrý Engelbert*) a z 2. poloviny 20. století (S. Richterová: *Slabikář otcovského jazyka*, D. Hodrová: *Podobojí*). Mezi tyto kapitoly je však ještě vsunuta kapitola zabývající se průkopnickým dílem v otázce sebereflexivity *Život a názory blahorodého pana Tristrama Shandyho* od Laurence Sterna. Je otázkou, zda bylo třeba věnovat podrobné interpretaci tohoto díla tolik prostoru, který se pak nedostával na román 20. století. Zde se autorka zabývá spíše již jen českým románem a až na výjimku (V. Woolfová: *Orlando*) jej s evropským kontextem příliš nepropojuje. Myslím si, že právě Woolfová by zde zasloužila rozhodně více pozornosti, pokud nebyl předmět zájmu omezen pouze na české prostředí.

V závěrečné komparaci zejména dvou děl českých autorek 20. století, D. Hodrové a S. Richterové, si však již autorka vede značně suverénně a samostatně. Z tohoto důvodu řadím závěrečnou pasáž k té lepší části práce, když předchozí byly více méně spíše deskriptivní s poněkud krátkozrakými závěry (např. důvod vzniku sebereflexivního psaní se odbývá reakcí na realismus a naturalismus, důvody pro změnu myšlení ve 20. století byly jistě komplikovanější a těžko bychom je vysvětlovali jen technickým pokrokem a dvěma světovými válkami, rozebírat tuto problematiku by pochopitelně bylo nad rámec práce, stačilo možná jen některé aspekty buď poněkud více rozebrat, nebo takto neurčitě formulovanou tezi raději vynechat).

Ale i přes tyto nedostatky je práce kompaktní, autorka předvedla schopnost práce s odbornou literaturou i schopnost vlastní interpretace. Možná je poněkud nevhodná pro bohemistického badatele užitá er-forma. Autorka práce by se neměla odkazovat na jakousi imaginární osobu, ale měla by již mluvit sama za sebe.

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **velmi dobře**

.....
podpis recenzenta bakalářské práce

Českých Budějovicích 3. 6.

V ..... dne 2011

Stupeň kvalifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl

*) Nehodící se škrtněte